

Euria egiten ez zekien hodeia

Floc urez betetako hodei bat zen.

Beste hodeiek honela egiten zuten euria:

Euri-jasa! Euri-jasa! Euri-jasa!

Floc saiatzen zen, baina tanta oker txiki bat besterik ez zitzaion ateratzen.

“Euri gogorrago egin!” esan zioten.

Floc-ek sabela bultzatzen zuen. Ertzak zimurtzen zituen. Trumoi izugarriak irudikatzen zituen.

Ezer ez.

Egunero astunagoa bihurtzen zen.

Bere azpian, margarita-zelai bat uraren zain zegoen. Lore txiki batek burua altxatu zuen.

“Ez duzu beste guztiek bezala euririk egin behar”, esan zuen. “Nola egiten duzu euria?”

Floc-ek ez zekien. Bultzatzeari utzi eta bere barneko guztia entzun zuen: ezin izatearen tristura, besteei huts egiteko beldurra eta laguntzeko nahia.

Orduan tanta urdin bat erori zen.

Orduan tanta berde bat.

Eta hori bat, eta arrosa bat, eta ehun tanta txiki dantzan erori ziren.

Ez zuten zaparrada handirik egin. Euri motel eta koloretsu bat egin zuten.

Margaritak ireki ziren.

“Hauxe da zure modua”, esan zuten.

Floc arin sentitu zen. Eta bihotza berriro astuntzen zitzaionean, ez zuen gehiago soinurik egitera behartzen.

Bihotzari euria egiten uzten zion.